

Председник
Томас С. Монсон

Свету су данас потребни пионири

Путовање пионира 1847. године за многе није почело у Навуу, Киртланду, Фар Весту или Њујорку, већ у далекој Енглеској, Шкотској, Скандинавији или Немачкој. Мала деца нису у потпуности могла да схвате снажну веру која је подстакла њихове родитеље да напусте породицу, пријатеље, удобност и сигурност.

Неко од малених би могао да пита: „Мама, зашто одлазимо од куће? Куда идемо?”

„Хајде, душо, идемо у Сион, град нашег Бога.”

Између сигурности дома и обећања о Сиону стајале су узбуркане и опасне воде моћног Атлантика. Ко може набројати страхове који су обузимали људско срце током тих опасних прелазака? Подстакнути тихим шаптајима Духа, подржавани једноставном али постојаном вером, ови први свеци уздали су се у Бога и кренули на пут.

Коначно су стигли у Наву, међутим поново су кренули на пут и суочавали се са тешкоћама. Грбови прекривени жалфијом и камењем обележавали су цео пут од Навуа до Солт Лејк Ситија. То је била цена коју су неки пионири платили. Њихова тела почивају у миру, а њихова имена живе заувек.

Исцрпљени волови су се вукли, точкови на колима шкрипали, храбри мушкарци напорно радили, ратни

бубњеви су одјекивали, а којоти су завијали. Али надахнути вером и терани олујом пионири су хитали. Често су певали:

*Хајдемо свеци на најоран рад,
весело најред сви.*

*Иако њуји њај њежак изгледа,
милости он доноси. ...*

*Добро је! Добро је!*¹

Ти пионири упамтили су Господње речи када је рекао да Његов народ мора бити искушан у свему како би био припремљен да прими славу коју има за њега, а то је слава Сиона.²

Пролазак времена замагљује наша сећања и смањује нашу захвалност за оне који су ходали путем бола, остављајући за собом сузама обележен пут безимених гробова. Али шта је са данашњим изазовима? Зар више нема каменитих путева, стрмих планина, провалија, стаза, река које треба савладати. Или, постоји ли јака потреба за тим пионирским духом да нас води даље од опасности које прете да нас прогутају и доведе нас у сигурност Сиона.

У деценијама после Другог светског рата, морални стандарди су се све више срозавали. Стопа криминала нагло расте; пристојност опада. Многи се

налазе на великом рингишпилу катастрофе, тражећи тренутна узбуђења жртовањем радости коју доноси вечност. Тако губимо мир.

Заборављамо како су Грци и Римљани величанствено господарили у варварском свету и како се тај тријумф окончао—како су их лењост и немар на крају одвели у пропаст. На крају, сигурност и лагодан живот су желели више од слободе, а изгубили су све—удобност, сигурност и слободу.

Не потпадајте под Сотонинин утицај него се чврсто залажите за истину. Незадовољене чежње душе нећете задовољити бескрајним трагањем за радошћу усред узбуђења и порока. Порок никада не води врлини. Мржња никада не подстиче љубав. Кукавичлук никада не води храбрости. Сумња никада не надахњује веру.

Некимa је тешко да поднесу подругљиве и неукусне опаске непромишљених људи који исмевају чедност, поштење и послушност Божјим заповестима. Али свет је увек омаловажавао придржавање начела. Када је Ноју речено да сагради барку, неразумни народ је гледао у небо без облака и подсмевао се и ругао—све док није дошла киша.

Да ли увек изнова морамо да учимо такве скупе лекције? Времена се мењају, али истина одолева. Када не користимо искуства из прошлости, осуђени смо да их понављамо са свим тугама, патњама и мукама. Зар немамо мудрости да послушамо онога који зна све од почетка до краја—нашег Господа који је осмислио план спасења—уместо те змије која презире његову лепоту?

Речник дефинише пионира као „онога који иде испред како би припремио или отворио пут другима.”³ Можемо ли некако скупити храброст и имати постојан циљ који је одликовао пионире претходне генерације? Можемо ли, у ствари, ви и ја бити пионири?

Знам да можемо. Ах, како су данашњем свету потребни пионири!

НАПОМЕНЕ

1. „Хајдемо свеци,” *Химне и песме за децу*, бр. 30
2. Учење и завети 136:31.
3. *Oxford English Dictionary*, 2. издање (1989. год.), “pioneer.”

ПОУКА ИЗ ОВЕ ПОРУКЕ

Света Писма поучавају да кућни учитељи треба да коре, излажу, опомињу, поучавају и позивају све да дођу Христу (видети УИЗ 20:59). Размислите о томе да онима које поучавате укажете на упозорења и позиве који се налазе у поруци председника Монсона. Можда ћете желети да поразговарате о томе како се могу препознати и следити праведни примери, избећи обмане и учити из туђих грешака. Питајте оне које поучавате како они данас могу бити пионири.

МЛАДИ

Вођени вером

Меги Ерл

Никада нећу заборавити шетњу Зимским боравиштем у Небраски, у САД-у, где су пионири живели пре много година. Осећала сам се као да је тло свето, скоро као да сам у посети храму на отвореном.

Очи су ми биле пуне суза које су ми замагљивале вид. Видела сам стату али нисам могла да разазнам ликове. Када сам отрла сузе, видела сам мушкарца и жену чија су лица одавала тугу. Када сам погледала боље, видела сам фигуру бебе у гробу поред њихових ногу.

Тај приказ ме је испунио емоцијама: тугом, бесом, захвалношћу и радошћу. Желела сам да уклоним бол коју су ти свеци осећали, али сам истовремено била захвална због онога што су жртвовали за јеванђеље.

Моје искуство из Зимског боравишта помогло ми је да схватим да Небески Отац даје јеванђеље својој деци и омогућава им слободу избора да га користе онако како желе. Родитељи те бебе могли су изабрати

лакши пут. Слеђење пророка и живот по јеванђељу захтевали су од тих пионира да иду напред чак и када је то значило сахранити сопствено дете. Али они су изабрали да живе по јеванђељу и прихватили су своје изазове. Научила сам да су посвећеност светаца јеванђељу и њихова одлучност да иду напред били вођени вером и надом—надом у бољу будућност и вером да их Господ познаје и може да ублажи њихов бол.

Ауторка живи у Северној Каролини, у САД-у.

ДЕЦА

Будите пионери

Председник Монсон каже да је пионир неко ко другима показује пут којим ће ићи. Шта можете учинити да бисте се залагали за оно што је исправно и били пионир другима у вашој заједници и вашој породици? Запишите своје одговоре и поделите их са својом породицом.

Вера, продица, помоћ

Поучавање и учење јеванђеља

Уз молићву и проучиће овај материјал и, ако је прикладно, и оразговарајте о њему са сестрама које посећујете. Посилавајте питања која ће вам помоћи да ојачате сестре и Пошторно друштво учините активним делом социјалне животине. За више информација посећите reliefsociety.lds.org.

Исус Христ је био изузетан учитељ. Поставио нам је пример када је „поучавао жене у групама и као јединке, на улицама и на обалама, код бунара и у њиховим домовима. Био је љубазан према њима и излечио је њих и чланове њихове породице.”¹

Поучавао је Марту и Марију и „позвао их да постану Његове ученице и учествују у спасењу, ‘тај добри део’ [Јев. по Луци 10:42] који им се никада неће узети.”²

У Светим писмима последњих дана, Господ нам је заповедио да поучавамо једни друге доктрини о царству (видети УИЗ 88:77). О поучавању и учењу доктрине, Черил А. Есплин, друга саветница у врховном председништву Школице, рекла је: „Учење да у потпуности разумемо доктрину о јеванђељу је доживотни процес и долази ‘редак по редак, одредба за одредбом, мало по мало’ (2. Нефи 28:30).”³

Док учимо, проучавамо и молимо се, поучаваћемо моћу Светог Духа, који ће носити нашу поруку „до срца деце човечје” (2. Нефи 33:1).

Из Светих писама

Алма 17:2–3; 31:5; Учење и завети 42:12–13; 84:85

Из наше историје

Наши претходни пророци подсећали су нас да ми жене имамо важну улогу као учитељице код куће и у Цркви. Септембра 1979. године, председник Спенсер В. Кимбал (1895–1985) замолио нас је да постанемо „сестре које добро познају Света писма.” Рекао је: „Постаните добре познаваатељке Светих писама—не да бисте друге понизиле већ да бисте их уздигле! Најзад, ко има већу потребу за ‘сабирањем’ јеванђеоских истина (на које се могу позвати у тренуцима потребе) од

жена и мајки које толико тога пружају негом и поучавањем?”⁴

Сви смо ми учитељи и ученици. Када поучавамо из Светих писама и речи наших живих пророка, помажемо другима да дођу Христу. Када учествујемо у процесу учења постављајући садржајна питања а онда слушајући, можемо добити одговоре који испуњавају наше личне потребе.

НАПОМЕНЕ

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011. год.), стр. 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, стр. 4.
3. Черил А. Есплин, „Teaching Our Children to Understand,” *Liahona* и *Ensign*, мај 2012. год., стр. 12.
4. Спенсер В. Кимбал, *Daughters in My Kingdom*, стр. 50.

Шта ја могу да учиним?

1. Како се припремам да будем боља учитељица?
2. Да ли износим своје сведочанство сестрама на које пазим?